

(S)

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „BGT AUTO“ 2018-08-17 SKUNDO**

2018 m. gruodžio 19 d. Nr. S-223 (7-165/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovams

UAB „BGT auto“ direktoriui Ž. T. ir įgaliotam
atstovui E. J.

mokesčių administratoriaus atstovei

Stanislavai Altuchovai

2018 m. lapkričio 20 d. išnagrinėjusi UAB „BGT Auto“ (toliau – Pareiškėjas) 2018-08-17 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-06-15 sprendimo Nr. 69-65, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2018-04-10 sprendimo Nr. (6.5)-FR0682-112 dėl 2017-12-29 patikrinimo akto Nr. FR0680-525 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti 30329 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM, 6347,55 Eur PVM delspinigius, 9098 Eur PVM baudą (30 proc. mokesčio dydžio), 18064 Eur pelno mokestį (toliau – PM), 3135,25 Eur PM delspinigius ir 5419 Eur PM baudą (30 proc. mokesčio dydžio).

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad ginčas vyksta dėl to, ar mokesčių administratorius pagrįstai, vadovaudamasis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 straipsnio 1 dalimi, konstatavo, jog Pareiškėjas, vykdydamas automobilių pardavimo veiklą, 2013–2014 m. savo buhalterinėje apskaitoje neapskaitė ir nedeklaravo 132016,59 Eur pajamų, nuo kurių nedeklaravo ir nesumokėjo PVM ir PM.

Klaipėdos AVMI, atlikusi Pareiškėjo mokestinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2014-12-31, nustatė, kad Pareiškėjas vykdydamas veiklą pardavimo dokumentuose

nurodė dirbtinai sumažintas pardavimo kainas, transporto priemonių pardavimą įformino ženkliai mažesnėmis nei rinkos kainomis, todėl nustatydamą Pareiškėjo mokesčių bazę Klaipėdos AVMI vadovavosi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 straipsniu bei Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punkto nuostatomis, taikydamą ekonominių modelių metodą.

2013–2014 m. Pareiškėjas pardavė 294 naudotus automobilius, daugiausia įgytus Prancūzijoje, už kurių pardavimą apskaitė 3512763 Lt pardavimo pajamas. Tačiau palyginus Pareiškėjo pelningumą su statistiniais šalies duomenimis ir Tauragės apskrities įmonių, vykdančių prekybą naudotais automobiliais, rodikliais, akivaizdžiai matyti, jog jis yra gerokai mažesnis – Lietuvos statistikos departamento (toliau – Statistikos departamentas) duomenimis 2013 m. bendrasis pelningumas sudarė 16 proc., grynasis pelningumas – 2,1 proc., (Pareiškėjo bendrasis pelningumas 2013 m. sudarė 4,19 proc., grynasis pelningumas 2013 m. – 0,71 proc.), 2014 m. bendrasis pelningumas Lietuvoje sudarė 17 proc., grynasis pelningumas – 1,5 proc., (Pareiškėjo bendrasis pelningumas 2014 m. sudarė 6,58 proc., grynasis pelningumas 2014 m. – 1,67 proc.). Šalyje bendrojo pelningumo rodiklis 2013 m. buvo 3,8 karto, 2014 m. – 2,6 karto didesnis nei Pareiškėjo, kas rodo Pareiškėjo rodiklių neatitikimą rinkos sąlygoms. Taip pat nustatyta, kad 2013 m. Tauragės apskrities atsitiktine tvarka atrinktų juridinių asmenų – įmonių, užsiimančių analogiška veikla, vidutinis antkainis sudarė 21,68 proc., bendrasis pelningumas – 17,82 proc., grynasis pelningumas – 4,53 proc., 2014 m. vidutinis antkainis sudarė 41,59 proc., bendrasis pelningumas – 29,4 proc., grynasis pelningumas – 6,8 proc. Klaipėdos AVMI konstatavo, kad atsitiktine tvarka atrinktų Tauragės apskrities įmonių bendrasis pelningumas ir grynasis pelningumas viršija, Statistikos departamento duomenimis, Lietuvoje sektoriuje G45 „Variklinių transporto priemonių ir motociklų didmeninė ir mažmeninė prekyba bei remontas“ rodiklius (Statistikos departamento duomenimis, 2013 m. ir 2014 m. bendrasis pelningumas sudarė 16 ir 17 proc., grynasis pelningumas sudarė atitinkamai 2,1 ir 1,5 proc.). Pareiškėjo bendrasis pelningumas 2013 m. yra 4,3 karto, 2014 m. – 4,5 karto, o grynasis pelningumas 2013 m. – 6,4 karto, 2014 m. – 4,1 karto mažesnis už atsitiktine tvarka atrinktų įmonių pelningumą.

Pagal Pareiškėjo metinėse PM deklaracijose pateiktus duomenis nustatyta, jog per 5 paskutinius veiklos metus, t. y. 2010–2014 m. laikotarpiu Pareiškėjas uždirbo 12040405 Lt apskaitytas pajamas, o PM apskaičiavo ir deklaravo 17281 Lt, kas sudaro tik 0,14 proc. visos apskaitytų pajamų sumos: 2010 m. gavo 2395105 Lt pajamas, 17479 Lt pelną, PM – 2622 Lt; 2011 m. gavo 407654 Lt pajamas, 87615 Lt pelną, PM – 13142 Lt; 2012 m. gavo 2052623 Lt pajamas, 10112 Lt pelną, PM – 1517 Lt; 2013 m. gavo 1949625 Lt pajamas, patyrė 13909 Lt nuostolį, PM – 0 Lt; 2014 m. gavo 1566398 Lt pajamas, patyrė 26111 Lt nuostolį, PM – 0 Lt. Klaipėdos AVMI padarė išvadą, jog Pareiškėjas 2014 m., taikydamas didesnę antkainį, apskaitė ir daugiau veiklos sąnaudų, kurios turėjo įtakos Pareiškėjo veiklos rezultatams.

Klaipėdos AVMI konstatavo, kad Pareiškėjo patirti nuostoliai susidarė dėl žemo apskaityto pardavimo antkainio, ko pasekmėje Pareiškėjas nuo gautų pajamų neapskaičiavo mokėtino PM (deklaravo mokestinius nuostolius už 2013–2014 m.).

Iš duomenų visumos Klaipėdos AVMI nustatė, kad Pareiškėjo finansiniai rodikliai yra prasti, oficialiai trūksta apyvartinių lėšų, kurias Pareiškėjas dengia nuolat skolindamasis pinigines lėšas iš fizinių asmenų, t. y. 2013-01-01 negrąžintų paskolų iš fizinių asmenų likutis (Kitos skolos, sąskaita 442) sudarė 117090,68 Lt (*B. S. (Ž. T. uošvės) suteikta 30000 Lt paskola, Y. A. (akcininkų motinos) suteikta 45000 Lt paskola, Ž. T. suteikta 21373,88 Lt paskola, S. M. suteikta 20716,80 Lt paskola*), 2013-12-31 – 17492,48 Lt. 2013 m. iš fizinių asmenų gautų paskolų suma iš viso 137036,80 Lt (*akcininkai: Ž. T. Pareiškėjui suteikė 30000 Lt ir S. M. – 107036,80 Lt paskolas*), per 2013 m. jiems gražinta iš viso 79235,00 Lt paskolos.

Pagal Pareiškėjo Didžiosios knygos duomenis 2014-01-01 paskolų iš fizinių asmenų likutis (Kitos skolos, sąskaita 442) sudarė 174892,48 Lt, per 2014 m. gražinta paskolų

Pareiškėjo akcininkams Ž. T. – 26892,48 Lt, S. M. – 73000 Lt. Negrąžintų paskolų likutis 2014-12-31 sudarė 75000 Lt: B. S. – 30000 Lt ir M. I. – 45000 Lt.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) pažymėjo, kad esant tokiai situacijai, kada įmonė veikia nepelningai ir ši situacija tęsiasi visą ūkio subjekto veiklos laikotarpį, o ūkio subjekto dalyviai deklaruoja investuojantys į verslą gana ženkliai pinigines lėšas, sudaro pagrįstas prielaidas abejoti ūkio subjekto deklaruojamu veiklos rezultatų tikrumu (2014-04-15 nutartis adm. byloje Nr. A-602-409/204, 2017-03-20 nutartis adm. byloje Nr. eA-80-602/2017), todėl aukščiau minėti duomenys sudaro pagrįstą pagrindą mokesčių administratoriui apskaičiuoti Pareiškėjui papildomai mokėtinus mokesčius taikant MAĮ 70 straipsnį.

Nustatant parduotų transporto priemonių vertę naudotasi informacija iš VŠĮ „Emprekis“ informacinės sistemos, www.autoplius.lt internetinės svetainės, Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos „Transeksa“, Lietuvos transporto priemonių draudikų biuro pateiktais duomenimis ir transporto priemones pirkusių asmenų pateiktais paaiškinimais.

Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu pirkėjams Lietuvos ir Europos Sąjungos šalių fiziniams asmenims su standartiniu PVM tarifu pardavė iš viso 234 transporto priemones, iš jų 154 transporto priemones Lietuvoje registruotiems fiziniams asmenims bei 80 transporto priemonių – Europos Sąjungos šalių fiziniams asmenims. Iš 234 transporto priemonių 32 transporto priemonės nebuvo draustos, 14 transporto priemonių draustos vėliau nei kitą dieną po pardavimo, todėl šios 46 transporto priemonės eliminuotos skaičiuojant Pareiškėjo neapskaitytas pajamas. Padaryta išvada, kad 188 transporto priemonės (234 – 46) buvo tvarkingos, važiuojančios ir galėjo dalyvauti eisme. Taip pat įvertinta tai, kad iš neapskaitytų pajamų apskaičiavimo pagal MAĮ 70 straipsnį dėl pardavimo ne žemiau už rinkos kainą eliminuota 18 transporto priemonių, dar 1 transporto priemonė eliminuota, nes Pareiškėjas ją pardavė nuostolingai, t. y. žemiau savikainos, 5 transporto priemonės eliminuotos pagal 5 pirkėjų pateiktus paaiškinimus ir nurodytas pirkimo kainas. Nustatyta, kad 5 pirkėjų nurodyta transporto priemonių pardavimo kaina yra 35,01 proc. didesnė nei apskaityta pardavimo kaina. Atsižvelgiant į tai, kad apskaičiuotas svertinis vidurkis buvo didesnis nei apklausų duomenimis gautas vidutinis skirtumas nuo apskaitytos sumos, todėl neapskaitytų Pareiškėjo pajamų apskaičiavimui taikytas apklausų duomenimis gautas Pareiškėjo neapskaitytų pajamų procentas – 35,01 proc. Šis procentas taikytas Pareiškėjo pardavimams, kuriems taikomas 21 proc. PVM tarifas ir kurie buvo drausti dar iki transporto priemonės pardavimo, transporto priemonės pardavimo dieną, arba viena diena po transporto priemonės pardavimo. Nustatyta, kad dalis transporto priemonių buvo parduotos už aukštesnę nei rinkos kainą, todėl skaičiuojant Pareiškėjo neapskaitytas pajamas šios transporto priemonės eliminuotos iš apskaičiavimų. Neapskaitytos pajamos pagal MAĮ 70 straipsnį apskaičiuotos nuo 164 transporto priemonių.

Nustatant Pareiškėjo neapskaitytas pajamas, apskaityta kiekvienos transporto priemonės kaina be PVM (164 transporto priemonių, parduotų taikant 21 proc. PVM tarifą) pardavimo kaina didinama 35,01 proc. Tokiu būdu gauta Pareiškėjo pajamų suma, kurią Pareiškėjas būtų gavęs, jei ūkines operacijas būtų apskaitęs pagal realiai įvykusias aplinkybes.

Nuo transporto priemonių, už kurias pirkėjai nurodė sumokėję daugiau (5 transporto priemonių) ir sumokėtą kainą įvardino, neapskaitytos pajamos apskaičiuotos pagal pirkėjų nurodytą kainą. Kiekvieno automobilio pardavimo kainas padidinus 35,01 proc., 62 transporto priemonių kainos gautos didesnės nei rinkos kaina, todėl, kad nebūtų neatitikimo rinkos kainoms, 62 automobilių pardavimo kaina perskaičiuota pagal VŠĮ „Emprekis“ pateiktas rinkos kainas. Kadangi dalis mokesstinio patikrinimo metu perskaičiuotų kainų jau yra apskaityta Pareiškėjo apskaitoje, Pareiškėjo neapskaitytos pajamos nustatomos iš apskaičiuotos naujos pardavimo kainos be PVM atėmus apskaitytą pardavimo kainą be PVM.

Klaipėdos AVMI konstatavo, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu neapskaitė 132016,59 Eur gautų pajamų, nedeklaravo ir nesumokėjo 29228 Eur PVM ir 18064 Eur PM bei 3 automobilių (*TOYOTA YARIS, kėbulo Nr. VNKKV1233OA051257, TOYOTA AURIS, kėbulo Nr. SBIKC56E10F050083, TOYOTA PREVIA, kėbulo Nr. JTEGD32M000240701*) pardavimui

Kirgizijos ir Ukrainos piliečiams nepagrįstai taikė 0 proc. PVM tarifą, nes mokesčių administratoriui nepateikė šių automobilių eksportą pagrindžiančių dokumentų. Pareiškėjui papildomai apskaičiuotas 1101 Eur PVM.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Inspekcija vertins Klaipėdos AVMI sprendimo pagrįstumą, atsižvelgdama į Pareiškėjo pateikto skundo argumentus.

Dėl mokesčių apskaičiavimo pagal MAĮ 70 straipsnį. Iš MAĮ 70 straipsnio 1 dalyje nustatyto teisinio reguliavimo matyti, kad jame yra įtvirtintos dvi būtinos sąlygos, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: 1. mokėtino mokesčio dydžio turi būti negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka; 2. to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) turi būti negalima dėl atitinkamos mokesčio mokėtojo veiklos – nevykdymo arba netinkamo vykdymo pareigos apskaičiuoti mokesčius nustatyta tvarka; netvarkymo ir / arba nesaugojimo apskaitos ir kitų dokumentų; nebendradarbiavimo su mokesčių administratoriumi. Mokesčių administratorius mokesčius šiuo būdu gali apskaičiuoti dvejopai: taikydamas savo nustatytus įvertinimo metodus (nustatytus Taisyklėse), arba jų netaikydamas. Metodų nustatytų Taisyklėse jis gali netaikyti tuomet, kai disponuoja pakankama informacija, kuria remiantis gali atkurti tikrąsias ūkinių operacijų aplinkybes bei pakankamai tiksliai apskaičiuoti mokėtinų mokesčių sumas. O kai turima informacija yra nepakankama tokio pobūdžio skaičiavimams atlikti, jis mokėtinų mokesčių sumas gali apskaičiuoti remdamasis, ekonomikos ir finansų srityje taikomais teorinio pobūdžio skaičiavimo būdais, kuriuos parenka, atsižvelgdamas į turimos informacijos kiekį, pobūdį, šaltinius ir pan. (Taisyklių 6.2.–6.3., 28–29 p.).

Klaipėdos AVMI Pareiškėjui mokėtinus mokesčius apskaičiavo, taikydama ekonominių modelių metodą, numatytą Taisyklių 6.3.6. papunktyje, o mokestinei bazei apskaičiuoti naudojosi Taisyklių 29 punkte nustatytais informacijos šaltiniais: duomenimis iš VŠĮ „Emprekis“ informacinės sistemos, www.autoplus.lt internetinės svetainės, Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos „Transeksa“, Lietuvos transporto priemonių draudikų biuro pateiktomis duomenimis ir transporto priemonės pirkusių asmenų pateiktomis paaiškinimais bei kt. Vadinasi Klaipėdos AVMI, apskaičiuodama Pareiškėjui priklausančias mokėti mokesčių sumas, panaudojo teisės aktais leistinus bei tinkamus tokių duomenų surinkimo ir nustatymo būdus bei metodus.

Klaipėdos AVMI surinko pakankamai įrodymų MAĮ 70 straipsnio taikymui. Pareiškėjo apskaityti transporto priemonių pardavimo sandoriai neatitinka įprastų verslo standartų siekiant maksimalios ekonominės naudos, Pareiškėjui nuolat trūksta apyvartinių lėšų veiklai vykdyti, todėl apskaitomos paskolos iš Pareiškėjo akcininkų, susijusių fizinių asmenų, Pareiškėjas už parduotas transporto priemones nurodė dirbtinai sumažintas pardavimo kainas, buhalterinėje apskaitoje sistemingai fiksavo ir į mokesčių deklaracijas įrašydavo tikrovės neatitinkančius duomenis, todėl mokesčio bazės įstatymų nustatyta tvarka apskaičiuoti nebuvo galimybės (tiesiogiai, pagal Pareiškėjo apskaitos dokumentus). Klaipėdos AVMI atliko pakankamai veiksmų aukščiau minėtos aplinkybės patvirtinimui. Be jau minėtų veiksmų, teikė paklausimus tiek Lietuvos fiziniams asmenims, tiek užsienio mokesčių administratoriams (Latvijos, Lenkijos), atliko parduotų transporto priemonių vertės palyginimą su vidutinėmis rinkos kainomis, taip pat aiškinosi Pareiškėjo patalpintuose skelbimuose skelbiamomis kainomis, kurios buvo artimos rinkos kainoms. Pabrėžtina, kad mokesčių mokėtojo buhalterinės apskaitos tvarkymas, apskaitoje neatspindint visų gautų pajamų, yra viena iš prielaidų taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas.

LVAT konstatavo, jog MAĮ 70 straipsnis skirtas ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų (2007-06-05 *nutartis adm.*

byloje Nr. A11-603/2007; 2010-04-29 nutartis adm. byloje Nr. A442-635/2010, 2012-12-12 nutartis adm. byloje Nr. A438-2491/2011).

Dėl Pareiškėjo argumentų, jog tik 5 pirkėjai nurodė mokėję daugiau, nei nurodyta pirkimo pardavimo dokumentuose, Inspekcija pažymi, kad įstatymų nustatyta tvarka konstatavus, jog bent dalis tokių mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų neatspindi tikrojo jų turinio, įrodymų pakankamumo prasme tai gali sudaryti prielaidas bei pagrindą mokesčio bazę nustatyti netiesiogiai ir likusių analogiškų ūkinių operacijų atžvilgiu. Tokios pozicijos laikosi ir LVAT (2004-07-02 sprendimas adm. byloje Nr. A-8-396-2004; Administracinių teismų praktika, Nr. 6, p. 110-119; 2010-04-29 nutartis adm. byloje Nr. A442 - 635/2010).

Dėl 0 PVM tarifo taikymo. Pareiškėjo teigimu, patikrinimo metu nebuvo paprašytas atlikti papildomus veiksmus, kurie patvirtintų įvykusias ūkines operacijas, tačiau teikdamas pastabas Klaipėdos AVMI, pateikė Klaipėdos teritorinei muitinei (toliau – Klaipėdos TM) prašymą dėl eksporto patvirtinimo.

Pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 41 straipsnio 1 dalį tiekiamos prekės apmokestinamos taikant 0 proc. PVM tarifą, jeigu tiekėjas ar jo užsakytojas kitas asmuo išgabena jas iš Europos Sąjungos (toliau – ES) teritorijos. Mokesčių mokėtojas, pritaikęs 0 PVM tarifą, pagal PVMĮ 56 straipsnio 1 dalį privalo turėti dokumentus, įrodančius, kad prekės išgabentos už ES ribas.

Pareiškėjas žinodamas, jog dėl konkrečių aplinkybių kilo ginčas, galėjo savalaikiai atitinkamus dokumentus pateikti savo iniciatyva, tačiau to nepadarė bei galimai kreipėsi į Klaipėdos TM jau po atlikto mokesčio patikrinimo veiksmų. Pareiškėjas trijų automobilių išgabenimo faktui pagrįsti nepateikė visiškai jokių įrodymų, išskyrus kartu su rašytinėmis pastabomis aukščiau minėtą raštą Klaipėdos TM, iš kurio turinio taip pat neįmanoma nustatyti, ar jis realiai buvo įteiktas nurodytam gavėjui – nėra jokių muitinės gavimo žymų, voko kopijos ar pan. Be to, šio rašto realus įteikimas muitinei neįrodo, jog trys minėti automobiliai buvo išgabenti iš ES, todėl nesant atitinkamų įrodymų, konstatuotina, kad Klaipėdos AVMI pagrįstai Pareiškėjui papildomai apskaičiavo 1103 Eur už nepagrįstai taikytą 0 proc. PVM tarifą parduodant aukščiau minėtus automobilius (*TOYOTA YARIS, kėbulo Nr. VNKKV12330A051257; TOYOTA AURIS, kėbulo Nr. SB1KC56E10F050083; TOYOTA PREVIA, kėbulo Nr. JTEGD32M000240701*) Kirgizijos ir Ukrainos piliečiams.

Dėl paskirtų baudų. Pareiškėjui neaišku, kodėl paskirtos 30 proc. dydžio baudos.

Remiantis MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi, skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą.

Pareiškėjui 30 proc. dydžio bauda buvo paskirta atsižvelgiant į tai, kad buvo nustatyti Pareiškėjo sąmoningi ir kryptingi veiksmai, siekiant išvengti PVM ir PM mokėjimo, dėl ko mokesčiai apskaičiuoti taikant MAĮ 70 straipsnio nuostatas, taip pat, kad Pareiškėjas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimui paaiškinimus ir dokumentus. Buvo nustatyta tiek aplinkybių, sunkinančių Pareiškėjo atsakomybę (pavyzdžiui, siekis išvengti mokesčių mokėjimo), tiek ir ją švelninančių (pavyzdžiui, bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi). Nenustatyta, jog švelninančių aplinkybių būtų buvę daugiau ir lemiančių mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą. Paskirtos 30 proc. dydžio baudos atitinka teisingumo ir protingumo kriterijus.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą panaikinti.

Nurodo, kad mokesčių administratorius neteisingai interpretavo Pareiškėjo direktoriaus paaiškinimą dėl pirkėjų iš NVS. Kai NVS šalys įsivedė papildomus muito mokesčius, pirkėjų skaičius ženkliai sumažėjo, todėl teko nupirktas prekes parduoti už daug mažesnę kainą, nei buvo tikimasi parduoti jas NVS šalių piliečiams. Dėl šių priežasčių nukentėjo Pareiškėjo pelningumas ir antkainiai. Mokesčių administratorius privalėjo papildomai apklausti Pareiškėjo

atsakingus asmenis apie sandorius ir pačią vykdytą veiklą 2013–2014 metais. Mokesčių administratorius neįvertino situacijos ir parinko sau naudingą mokesčių apskaičiavimo metodą.

Dėl 0 PVM tarifo. Pareiškėjas nurodo, kad patikrinimo metu jo nebuvo paprašyta atlikti veiksmus, kurie patvirtintų įvykusias ūkines operacijas ir 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą. Kartu su rašytinėmis pastabomis buvo pateiktas prašymas, adresuotas Klaipėdos TM dėl eksporto patvirtinimo. Muitinės pareigūnai telefonu Pareiškėjui nurodė, kad sistemose atsispindi visa reikiama informacija, tačiau iki šios dienos Pareiškėjas dar nėra gavęs atsakymo. Gavus atsakymą iš muitinės, jis bus pateiktas.

Dėl mokesčių apskaičiavimo pagal MAĮ 70 straipsnį. Mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų, kurių pagrindu būtų galima papildomus mokesčius apskaičiuoti vadovaujantis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis.

Pareiškėjas 2013–2014 metais pardavė 288 transporto priemones, o mokesčių administratoriui užteko vos 5 asmenų paaiškinimų, kas sudaro apie 1,8 proc. nuo visų pardavimų arba 3,3 proc. nuo (154 sandoriai) Lietuvos Respublikos teritorijoje parduotų transporto priemonių. Be to, atskiri duomenų vertinimai (*registravimo datos, draudimo įsigijimo datos, skelbimuose esantys duomenys, statistikos duomenys*) savaime nieko nereiškia, nes vien jų pagrindu negali spręsti dėl transporto priemonės tinkamumo ir būklės bei, juo labiau, dėl kainos.

Didžioji dauguma pirkėjų patvirtino, jog sandoriai įvyko apskaitos dokumentuose nurodytomis sąlygomis. Pareiškėjas akcentuoja, kad jam nebuvo leista susipažinti su minėtų 5 asmenų paaiškinimais. Pareiškėjui neaišku, kokius dokumentus pateikė tie 5 asmenys, jog už įsigytas transporto priemones sumokėjo daugiau, nei nurodyta pardavimo dokumentuose. Mokesčių administratorius, neleisdamas susipažinti su šių asmenų paaiškinimais, rėmėsi informacijos apie kitus mokesčių mokėtojus neatskleidimu. Pareiškėjas mano, kad nepateikiant tokių duomenų visas ginčas netenka prasmės, nes mokesčių apskaičiavimas nepagrįstas jokiais objektyviais įrodymais.

Pareiškėjas akcentuoja, kad ginčo atveju mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų, jog Pareiškėjas nurodė tikrovės neatitinkančias transporto priemonių pardavimo kainas, nes didžioji dauguma pirkėjų patvirtino mokėję pardavimo dokumentuose nurodytas kainas. Vadinasi mokesčių administratoriaus išvados nėra pagrįstos realiais įrodymais, kurie suteiktų pagrindą taikyti MAĮ 70 straipsnį.

Pareiškėjas nurodo, kad vidutinio antkainio skaičiavimas nėra objektyvus, nesurinkta pakankamai įrodymų, jog Pareiškėjas neapskaičiavo dalies pajamų. Mokestinėje byloje nėra nė vieno įrodymo ir / ar dokumento, kad Pareiškėjas transporto priemonės būtų pardavęs kita kana, nei užfiksuota dokumentuose. Vadinasi mokesčių administratorius išvadai dėl parduotų 164 transporto priemonių rinkos vertės naudojo netinkamus šaltinius.

Dėl paskirtų baudų nepagrįstumo. Pareiškėjas nesutinka, kad buvo nustatytos tiek atsakomybę sunkinančios aplinkybės (siekis išvengti mokesčių mokėjimo), tiek ir lengvinančios. Mokesčių administratorius savo pozicijos dėl sunkinančių aplinkybių nepagrindžia įrodymais, juolab, kad pats pasirinko taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas. Pareiškėjui neaišku, kodėl skirtos 30 proc. dydžio baudos. Nagrinėjamu atveju nebuvo pagrindo taikyti baudos vidurkio, nes Pareiškėjas patikrinimo metu bendravo su mokesčių administratoriumi, teikė dokumentus. Pareiškėjo nuomone, turėjo būti skirtos ne didesnės nei 10 proc. dydžio baudos.

Komisija, įvertinusi mokestinio ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, ginčijamas Inspekcijos sprendimas keistinas.

Iki Komisijos 2018-11-20 posėdžio Pareiškėjas 2018-11-16 raštu dėl papildomų duomenų pateikė Klaipėdos teritorinės muitinės 2018-03-23 raštą Nr. (16.8.8)11D-4425, kuriame nurodyta, kad eksporto procedūros pagal tris eksporto deklaracijas (išvardintos), kuriose deklaruotos prekės, t. y. 3 automobiliai (*TOYOTA YARIS, kėbulo Nr.*

VNKKVI233OA051257, TOYOTA AURIS, kėbulo Nr. SBIKC56E10F050083, TOYOTA PREVIA, kėbulo Nr. JTEGD32M000240701), yra užbaigtos.

Pareiškėjas patikrinimo metu mokesčių administratoriui nebuvo pateikęs minėtų automobilių eksportą pagrindžiančių dokumentų, todėl jam buvo apskaičiuotas 1101 Eur PVM.

Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo pateiktas įrodymas (Klaipėdos teritorinės muitinės 2018-03-23 raštas Nr. (16.8.8)11D-4425) buvo įvertintas. Mokesčių administratoriaus atstovė tam neprieštaravo ir sutiko pateikti PVM perskaičiavimus. Iš Inspekcijos 2018-11-23 raštu Nr. (24.10-31-5) R-6618 pateiktų apskaičiavimų matyti, kad skundžiamu sprendimu apskaičiuotas mokėtinas PVM mažintinas nuo 30329 Eur iki 29228 Eur, PVM delspinigiai nuo 6347,55 Eur iki 6296,78 Eur ir PVM bauda nuo 9098 Eur iki 8768 Eur. Kadangi neliko ginčo dėl Pareiškėjo 3 automobilių pardavimui trečiųjų šalių piliečiams taikyto 0 proc. PVM tarifo pagrįstumo, Komisija sprendime dėl to nepasisakys ir Inspekcijos skundžiamame sprendime bei Pareiškėjo skunde nurodytų argumentų šiuo klausimu nevertins.

Ginčas šioje byloje vyksta dėl Pareiškėjui apskaičiuotų mokesčių sumų pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą pagrįstumo ir teisėtumo.

Skundžiamu Inspekcijos sprendimu Pareiškėjui nurodyta sumokėti 30329 Eur PVM, 6347,55 Eur PVM delspinigius, 9098 Eur PVM baudą, 18064 Eur PM, 3135,25 Eur PM delspinigius ir 5419 Eur PM baudą. Pareiškėjo PVM ir PM mokesstinis patikrinimas atliktas už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2014-12-31.

Pareiškėjo mokesstinio patikrinimo metu Klaipėdos AVMI nustatė, kad Pareiškėjas vykdė iš kitų ES šalių įsigytų naudotų transporto priemonių pardavimo veiklą. Įsigytus iš Prancūzijos naudotus automobilius Pareiškėjas paroduodavo Lietuvoje ir ES rinkoje fiziniams ir juridiniams asmenims, taip pat naudotus automobilius eksportavo į trečiąsias šalis – Baltarusiją, Tadžikiją, Kirgiziją, Rusiją, Ukrainą, Moldaviją.

Mokesčių administratorius, išanalizavęs duomenis už 2010–2014 metų laikotarpį (t. y. įskaitant ir tikrinamąjį) apie Pareiškėjo deklaruotų pajamų, apmokestinamųjų pajamų ir mokėtino PM dydžius, įvertinęs tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjo taikytą antkainį, apyvartinių lėšų dydžius, t. y. aplinkybes dėl apyvartinių lėšų trūkumo ir jo padengimo iš fizinių asmenų (*Pareiškėjo akcininkų ir susijusių asmenų*) skolintomis lėšomis, taip pat palyginęs Pareiškėjo parduotų automobilių kainas su statistiniais duomenimis apie automobilių rinkos kainas, t. y. su VŠĮ „Emprekis“ informacinėse sistemose nurodytomis rinkos kainomis, bei su Pareiškėjo patalpintuose skelbimuose internetiniame portale www.autoplus.lt nurodytomis parduodamų automobilių kainomis, įvertinęs iš Pareiškėjo naudotus automobilius įsigijusių asmenų paaiškinimuose nurodytas aplinkybes dėl už automobilius sumokėtų sumų dydžio, Draudikų asociacijos teikiamus duomenis apie Pareiškėjo parduotų automobilių draudimą, iš Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos „Transeksa“ gautus duomenis apie Pareiškėjo naudotų automobilių atliktą techninę apžiūrą, Tauragės apskrityje atsitiktine tvarka parinktų analogišką veiklą vykdančių įmonių vidutinį antkainį, bendrą ir grynąjį pelningumą, padarė išvadą, jog Pareiškėjo transporto priemonių pardavimo sandoriai nebuvo sudaryti pagal įprastus verslo standartus, siekiant maksimalios ekonominės naudos. Atsižvelgęs į šias nustatytas aplinkybes, mokesčių administratorius padarė išvadą, kad Pareiškėjo automobilių pardavimo kainos per tikrinamąjį laikotarpį buvo mažinamos į sąskaitas faktūras įrašant neteisingus duomenis ir tai buvo daroma sistemingai, kas, mokesčių administratoriaus teigimu, įgalina daryti išvadas, jog Pareiškėjo buhalterinės apskaitos dokumentai neatspindi tikrojo įvykdytų ūkinių operacijų turinio. Kaip nurodė Klaipėdos AVMI, šios nustatytos aplinkybės sudarė pakankamą pagrindą konstatuoti, kad mokesčio bazės nustatyti įstatymų nustatyta tvarka, t. y. tiesiogiai, nėra galimybės, todėl, vadovaudamasi MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, pritaikiusi ekonominių modelių metodą, Pareiškėjo mokesčių bazę nustatė pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Pareiškėjui apskundus Klaipėdos AVMI 2018-04-10 sprendimą Nr. (6.5)-FR0682-112, Inspekcija ginčijamu sprendimu minėtą vietos mokesčių administratoriaus sprendimą patvirtino.

Nesutikdamas su tokia mokesčių administratoriaus pozicija, Pareiškėjas nurodo, kad mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų, ginčo atveju pagrindžiančių MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatų taikymą. Byloje nesurinkta pakankamai įrodymų, jog Pareiškėjas neapskaičiavo dalies pajamų. Mokesčių administratorius remiasi tik 5 asmenų paaiškinimais, nurodžiusiais už transporto priemonės mokėjus daugiau, nei nurodyta pardavimo dokumentuose, taip pat remiasi atskirais duomenimis (*registravimo datos, draudimo įsigijimo datos, skelbimuose esantys duomenys, statistikos duomenys*), kurių pagrindu negalima spręsti dėl transporto priemonių pardavimo kainos. Be to, Pareiškėjui nebuvo leista susipažinti su minėtų 5 apklaustųjų fizinių asmenų paaiškinimais. Pareiškėjo nuomone, naudoti duomenys neleidžia tiksliai ir objektyviai atlikti vertinimo. Dauguma transporto priemonės įsigijusių asmenų patvirtino mokėję pardavimo dokumentuose nurodytas kainas. Taip pat, Pareiškėjo teigimu, jam turėjo būti skirtos ne didesnės nei 10 proc. mokesčio dydžio baudos.

Įvertinusi bylos medžiagoje pateiktus įrodymus ir nustatytas aplinkybes, taip pat nurodytus tiek Inspekcijos, tiek Pareiškėjo argumentus, Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius turėjo pagrindą taikyti MAĮ 70 straipsnį (apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą), tačiau nurodytu būdu apskaičiuodamas mokesčius, mokesčių administratorius neatsižvelgė į visas mokėtinų mokesčių dydžio nustatymui reikšmingas aplinkybes, neteisingai panaudojo informacijos šaltinių duomenis, todėl tvirtinti, kad mokesčių administratoriaus pagal jo atliktą įvertinimą nustatytas mokesstinės prievolės dydis atitinka teisingumo kriterijų, nėra pagrindo, nors atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai.

Teisę mokesčių administratoriui apskaičiuoti priklausančias mokėti mokesčių sumas pagal mokesčių administratoriaus atliktą įvertinimą, o ne pagal mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentus, reglamentuoja MAĮ 70 straipsnis, kuris yra taikomas tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka. Tokiu atveju mokesčių administratoriui suteikta teisė atitinkamą mokesčių apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Kokiais atvejais tai turėtų būti padaryta, apibrėžta Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklėse (*patvirtintos Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103*). Mokesčių apskaičiuoti pagal įvertinimą mokesčių administratorius turi teisę tik tada, kai nustatomas bent vienas faktas ar aplinkybė, nurodyta Taisyklių 4 punkte. Akcentuotina, kad Taisyklių 1 punktą nurodo, jog šios taisyklės nustato mokesčių administratoriaus įvertinimo, *siekiant apskaičiuoti teisingą mokesčių mokėtojui priklausančių mokėti mokesčio sumą*, atlikimo tvarką.

Iš bylos medžiagos matyti, kad atliekant Pareiškėjo mokesstinį patikrinimą mokesčių administratoriui kilo abejonių dėl kainų už parduodamus automobilius realumo, todėl buvo išsiųsti paklausimai 76 asmenims, iš kurių paaiškinimus pateikė 31 fizinis asmuo. Iš pateiktųjų paaiškinimų asmenų 5 fiziniai asmenys nurodė mokėję už automobilį daugiau, nei nurodyta Pareiškėjo išrašytuose automobilių pardavimo dokumentuose (*pažymose sąskaitose ar PVM sąskaitose faktūrose*). Mokesčių administratorius padarė išvadą, kad tokiu būdu (pardavimo dokumentuose nurodydamas mažesnes sumas, nei gavo faktiškai) Pareiškėjas sumažino pardavimo pajamas ir tuo iškreipė savo veiklos tikrąją ekonominę esmę. Įvertinęs šias aplinkybes, mokesčių administratorius padarė išvadą, kad tokie atvejai nebuvo pavieniai, t. y. pelno siekiantis Pareiškėjas savo apskaitoje ir mokesčių deklaracijose per mažas pajamas deklaravo sistemingai. Atsižvelgęs į tai, mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėjo mokesčių bazę nustatyti įstatymų nustatyta tvarka, t. y. tiesiogiai, nėra galimybės, todėl Pareiškėjo mokesčių bazę nustatė netiesiogiai, t. y. pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Pareiškėjas skunde Komisijai nepagrįstai nurodo, kad MAĮ 70 straipsnio nuostatos jo atžvilgiu taikytos nepagrįstai. Ginčo atveju būtent mokesčių administratoriaus nustatytos

aplinkybės – buhalterinės apskaitos tvarkymas, *apskaitoje neatspindint visų gautų pajamų*, sudarė prielaidas mokesčių administratoriui taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas. Mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjo veiksmai atitiko vieną iš Taisyklių 4 punkto sąlygų, t. y. 4.1 punktą – kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuojant mokesčius, t. y. atitiko vieną iš atvejų, kai mokestis apskaičiuojamas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą – kai mokesčių mokėtojas į mokesčių deklaraciją įrašo neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis.

Dėl Pareiškėjo argumento dėl per mažo apklaustųjų asmenų kiekio pritartina Inspekcijos pozicijai, kad įstatymų nustatyta tvarka konstatavus, jog bent dalis tokių mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų neatspindi tikrojo jų turinio, įrodymų pakankamumo prasme tai gali sudaryti prielaidas bei pagrindą mokesčio bazę nustatyti netiesiogiai ir likusių analogiškų ūkinių operacijų atžvilgiu. Tokios pozicijos laikosi ir LVAT (2004-07-02 *sprendimas administracinėje byloje Nr. A8-396-2004*; *Administracinių teismų praktika Nr. 6, 2005*; 2010-04-01 *nutartis adm. byloje Nr. Nr. A⁴⁴² - 457/2010*; 2010-04-29 *nutartis adm. byloje Nr. A442 - 635/2010*; 2010-09-06 *nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶ - 1019/2010*; 2010-11-02 *nutartis adm. byloje Nr. A-438-1397/2010*; 2016-12-05 *nutartis adm. byloje Nr. A1302-602/2016*). Šiuo atveju transporto priemonių pardavimo operacijų atliktų už tikrinamą laikotarpį įvertinimas ne įprastine tvarka padarytas visiškai pagrįstai, kadangi buvo apklausti pirkėjai išsigiję automobilius visais tikrintais metais, apklaustų asmenų skaičius nemažas, Pareiškėjas per tikrinamąjį laikotarpį (2013–2014 m.) pelno mokesčio nemokėjo visiškai (deklaruotas nuostolis), nors pajamos siekė 3 516 023 Lt (*pažymėtina, kad 2010–2014 m. laikotarpiu Pareiškėjas uždirbo 12 040 405 Lt apskaitytas pajamas, o PM apskaičiavo ir deklaravo tik 17281 Lt, kas sudaro tik 0,14 proc. visos apskaitytų pajamų sumos*). Be to, fizinių asmenų, nurodžiusių už automobilį mokėjusių daugiau, nei nurodyta automobilių pardavimo dokumentuose, nurodytos kainos yra labai artimos vidutinei rinkos kainai (*šių transporto priemonių vidutinė rinkos kaina (be PVM) – 44827,71 Lt, o pirkėjų nurodyta pirkimo kaina (be PVM) – 45647,90 Lt*) ir šių automobilių vidutinė rinkos vertė neviršija pirkėjų nurodytos sumokėtos sumos (patikrinimo akto 8 psl., 3 lentelė). Tokios aplinkybės, Komisijos vertinimu, yra aiškus atspindys Pareiškėjo siekio išvengti mokesčių mokėjimo bei pagrindas mokesčio bazę nustatyti netiesiogiai ir kitoms analogiškomis ūkinėms operacijoms tikrintuoju laikotarpiu.

Pažymėtina ir tai, kad paaiškinimai nėra vienintelė mokesčių administratoriaus įrodinėjimo priemonė tam tikroms aplinkybėms pagrįsti, šis įrodymas gali būti atmestas ir kaip nepagrįstas, jeigu jis nėra paremtas (patvirtintas) kita byloje esančia informacija. Be to, mokesčių teisės aktai bei juos įgyvendinantys poįstatyminiai aktai nereglamentuoja privalomų informacijos šaltinių, koks šaltinių, apklaustųjų ir / ar jų parodymų skaičius yra pakankamas, mokesčių administratoriui darant išvadas apie į apskaitą neįtrauktų parduotų prekių ir jų pardavimo pajamų visumą. Mokesčių apskaičiavimas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą yra mokesčių administratoriaus diskrecijos teisė, atsižvelgiant į reikšmingas bylos aplinkybes, savo nuožiūra pasirinkti įvertinimui atlikti būtinus šaltinius, tačiau, kaip jau minėta, tokiu būdu apskaičiuotas mokėtinos prievolės dydis turi atitikti protingumo bei, kiek tai objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Ginčo situacijoje mokesčių administratorius rėmėsi surinktos informacijos ir duomenų visuma: Pareiškėjo finansiniais duomenimis, jų palyginimu su kitų ūkinio subjektų duomenimis Tauragės apskrityje; Pareiškėjo apskaitos dokumentuose nurodytų pardavimo kainų palyginimu su rinkos kainomis, nurodytomis kituose informacijos šaltiniuose; su paties Pareiškėjo skelbimuose nurodomomis automobilių pardavimo kainomis; taip pat ir dalies apklaustųjų asmenų paaiškinimais, kad jie mokėjo daugiau, nei apskaityta dokumente. Atsižvelgiant į tai, jog mokesčių administratoriaus pasirinkti informacijos šaltiniai iš esmės patvirtino Pareiškėjo pajamų neatvaizdavimą buhalterinėje apskaitoje, Komisijos vertinimu, mokesčių administratoriaus pasirinktas apklaustų pirkėjų skaičius, kurio pagrindu perskaičiuotos Klaipėdos AVMI atrinktų 164 transporto priemonių pardavimo pajamos, yra pakankamai reprezentuojantis Pareiškėjo veiklą.

Dėl Pareiškėjo argumentų, jog jam nebuvo leista susipažinti su apklaustųjų asmenų paaiškinimais, nurodytina, kad mokesčių mokėtojui mokesčių administratorius gali leisti susipažinti su tokiais dokumentais, jei MAĮ 38–39 straipsniuose nustatyta tvarka tokie duomenys apie kitus mokėtojus gali būti skelbiami. Kitu atveju yra reikalingas mokesčių mokėtojų sutikimas, kad informacija apie juos būtų paskelbta tikrinamam mokesčių mokėtojui (MAĮ 39 str. 1 d. 9 p.). Iš esmės Pareiškėjas turėjo galimybę su susipažinti su surinkta medžiaga, kadangi ji išsamiai buvo išdėstyta patikrinimo akte. Taip pat tokią galimybę Pareiškėjas turėjo ir vėliau – Komisijoje. MAĮ 155 str. 2 dalyje įtvirtinta mokesčių mokėtojo teisė Komisijoje susipažinti su byloje esančia medžiaga. Todėl konstatuotina, kad net ir esant tam tikriems apribojimams Pareiškėjui susipažinti su mokesčių administratoriaus turima informacija mokestinio patikrinimo metu, Pareiškėjo teisė į gynybą buvo užtikrinta Komisijoje, tačiau šia teise Pareiškėjas nepasinaudojo.

Kaip nurodyta šio sprendimo nustatomojoje dalyje, mokesčių administratorius, įvertinęs įvairius su Pareiškėjo transporto priemonių fiziniams asmenims pardavimu susijusius kriterijus (*detalesnis Komisijos sprendimo 3 psl.*), iš tikrinamuoju laikotarpiu fiziniams asmenims parduotų 234 automobilių eliminavo iš viso 70 transporto priemonių (234 – 32 – 14 – 18 – 1 – 5) ir Pareiškėjo neapskaitytas pajamas pagal MAĮ 70 straipsnį apskaičiavo nuo 164 transporto priemonių. Pareiškėjo mokesčių bazei nustatyti mokesčių administratorius panaudojo šiuos šaltinius: pirkėjų apklausos duomenis, VŠĮ „Emprekis“ teikiamą informaciją apie vidutines transporto priemonių rinkos kainas Lietuvoje bei draudikų pateiktą informaciją. Pagal minėtus šaltinius apskaičiavo neatitikimus su Pareiškėjo buhalterinėje apskaitoje apskaitytomis pardavimo pajamomis, kurie siekė 35,01 proc. (lyginant su pirkėjų nurodytomis kainomis) arba 68,62 proc. (lyginant su rinkos kainomis pagal VŠĮ „Emprekis“ duomenis, patikrinimo akto 18–19 psl., 7 lentelė). Atsižvelgęs į tai, mokesčių administratorius, be kita ko, vadovaudamasis ir MAĮ 8 str. 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo administruojant mokesčius principais, Pareiškėjo neapskaitytų pajamų apskaičiavimui rinkosi Pareiškėjui palankesnę variantą ir pajamas skaičiavo apskaitytą kiekvienos transporto priemonės pardavimo kainą (be PVM) didindamas 35,01 proc. Kaip minėta, nuo 5 transporto priemonių, už kurias pirkėjai buvo sumokėję daugiau ir nurodę konkrečią sumokėtą sumą, neapskaitytos pajamos buvo apskaičiuotos pagal pirkėjų nurodytą kainą. Pažymėtina, jog tų transporto priemonių, kurių kainas padidinus 35,01 proc., kainos gavosi didesnės nei rinkos, mokesčių administratorius pardavimo kaina, skaičiuojant mokesčių bazę, laikė VŠĮ „Emprekis“ duomenų bazėje nurodytą rinkos kainą. Kadangi dalis perskaiciuotų kainų jau buvo apskaityta Pareiškėjo apskaitoje, Pareiškėjo neapskaitytas pajamas mokesčių administratorius nustatė iš apskaičiuotos naujos pardavimo kainos be PVM atėmęs apskaitytą pardavimo kainą be PVM.

MAĮ 70 straipsnyje yra apibrėžtas ir mokesčių administratoriui leistino elgesio (mokesčio sumą apskaičiuoti pagal įvertinimą) turinys, o būtent, šį apskaičiavimą jis turi atlikti „atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją“, o jų nepakankant – „parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus.“ Taisyklių 6.3 punkte nustatyta, kad mokesčių administratorius įvertinimą turi atlikti pasirinkdamas vertinimo būdą, t. y. atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir, prireikus, parinkdamas vertinimo metodus. Mokesčių administratorius turi pasirinkti tokį vertinimo būdą, kurį naudojant apskaičiuotas mokestinės prievolės dydis būtų kuo tikslesnis. Mokesčių administratoriaus pasirinkimas priklausys nuo to, kokie duomenys, informacijos šaltiniai turimi ir kuriais naudojantis atliktas vertinimas leistų pasiekti kuo realesnį rezultatą. Siekiant atlikti kuo tikslesnius skaičiavimus, mokesčių administratorius gali taikyti vieną arba kelis vertinimo metodus bei būdus. Ginčo atveju apskaičiuojant Pareiškėjo mokesčių bazę pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą buvo taikytas ekonominio modelio įvertinimo metodas (Taisyklių 6.3.6 p., IX skyrius), kuris, jo nuomone, garantavo tiksliausią apskaičiavimą mokestinės prievolės. Nėra jokio pagrindo teigti, kad pasirinktas metodas buvo neteisėtas ar nepagrįstas. Dėl galimos pardavimo kainos buvo

remiamasi ne tik automobilių pirkėjų paaiškinimais, bet, kaip minėta, ir kituose šaltiniuose nurodyta informacija apie automobilių rinkos pardavimo kainas. Šio metodo pagalba ir buvo nustatyta Pareiškėjo galima ūkinės veiklos apimtis, t. y. nustatytos kitos (didesnės), nei apskaitė ir deklaravo Pareiškėjas, už automobilių pardavimą gautos pajamos, nuo kurių nebuvo sumokėti mokesčiai. Beje, pats Pareiškėjas pasirinkto metodo nepagrįstumo atžvilgiu įrodymų nepateikė. Jis apsiribojo tik bendro pobūdžio žodinėmis abstrakcijomis niekaip negalinčiomis paneigti pasirinkto mokesčio apskaičiavimo metodo.

Tačiau, kaip minėta, pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą nustatytos Pareiškėjo mokesčių bazės dydis (*kartu ir nuo jos apskaičiuotos mokesstinės prievolės dydis*) neatitinka teisingumo kriterijaus. Nors mokesčių administratorius naudojo Taisyklėse nurodytus informacijos šaltinius (*iš kitų asmenų gauti duomenys (29.3 p.), žinytų, katalogų duomenys (29.8 p.), duomenys, gauti iš kitų šaltinių, kurių pagrindu galima nustatyti mokesčių mokėtojo atitinkamus veiklos rodiklius, gauta kita įvertinimui atlikti reikalinga informacija (29.11 p.)*), t. y. panaudojo fizinių asmenų, pirkusių iš Pareiškėjo automobilius, paaiškinimuose nurodytą informaciją, taip pat VŠĮ „Emprekis“ paskelbtas vidutinės automobilių rinkos kainas bei draudikų pateiktą informaciją, tačiau, Komisijos nuomone, surinktos informacijos duomenis iš dalies neteisingai panaudojo ginčo atveju apskaičiuoti Pareiškėjo nedeklaruotų (neapskaitytų) pajamų dydį.

Pareiškėjas tiek skunde, tiek iki Komisijos 2018-11-20 posėdžio pateiktame 2018-11-16 rašte „Papildomi duomenys“ (raštas pateiktas ir Inspekcijai) ir su minėtu raštu pateiktoje lentelėje akcentavo aplinkybes dėl mokesčių administratoriaus neobjektyvumo vertinant visų fizinių asmenų pateiktuose paaiškinimuose nurodytas transporto priemonių įsigijimo kainas. Komisija iš dalies pritaria tokiai Pareiškėjo pozicijai.

Mokesčių administratorius pagal 5 pirkėjų pateiktus paaiškinimus, nurodęs, jog pirkėjų paaiškinimai yra patikimi, neapskaitytas pajamas nuo 5 transporto priemonių pardavimo apskaičiavo imdamas už pagrindą pirkėjų nurodytas kainas. Kaip matyti iš aukščiau išdėstytų aplinkybių, apskaičiuojant Pareiškėjo neapskaitytas pajamas (papildomą mokesčių bazę), gautas pardavus automobilius fiziniams asmenims, buvo taikytas, Komisijos nuomone, gana tikslus šių pajamų apskaičiavimo būdas, t. y. pagal 5 asmenų paaiškinimuose nurodytas kainas nustatčius 35,01 proc. dydžio neatitikimus su Pareiškėjo buhalterinėje apskaitoje apskaitytomis pardavimo pajamomis, tokiu dydžiu ir buvo koreguojamos minėtos Pareiškėjo neapskaitytos pajamos už parduotus automobilius (*nustatčius, jog kainos gavosi didesnės nei rinkos, pardavimo kaina, skaičiuojant mokesčių bazę, buvo laikoma rinkos kaina*). Tačiau mokesčių administratorius pakankamai nepagrindė, kodėl netaikė to paties apskaičiavimo būdo (panaudoti informaciją iš tinkamo šaltinio – pirkėjų paaiškinimų) ir nustatant Pareiškėjo gautas pajamas pagal 15 asmenų paaiškinimus, kurie patvirtino, kad už pirktus automobilius mokėjo būtent tiek, kiek yra nurodyta Pareiškėjo išrašytuose pardavimo dokumentuose (toliau – ginčo 15 automobilių).

Inspekcija dėl po Komisijos posėdžio Pareiškėjo pateiktame 2018-11-16 rašte nurodytos informacijos Komisijai el. paštu 2018-11-30 pateikė pastabas dėl ginčo 15 automobilių pardavimo kainų apskaičiavimo. Kaip matyti iš Inspekcijos pateiktų pastabų ir lentelės („UAB „BDT auto“ pastabos dėl 15 pirkėjų, kurie mokėjo pagal sąskaitoje išrašytą kainą“), 15 pirkėjų nurodyta transporto priemonių įsigijimo kaina (t. y. Pareiškėjo apskaitoje nurodyta kaina) palyginta tiek su vidutine rinkos kaina, tiek ir su UAB „DIGINET“ pateikta informacija apie internetiniame portale www.autoplus.lt Pareiškėjo skelbimuose nurodytomis šių parduodamų 15 automobilių kainomis. Pažymėtina, kad mokesčių administratorius ir patikrinimo metu informaciją apie portale www.autoplus.lt Pareiškėjo skelbimuose nurodytas automobilių pardavimo kainas vertino ir dėl jos pasisakė.

Įvertinus tiek byloje esančią medžiagą, tiek po Komisijos posėdžio Pareiškėjo ir Inspekcijos pateiktus duomenis, matyti, kad mokesčių administratorius pagrįstai neatsižvelgė į 10 (iš 15) pirkėjų paaiškinimuose nurodytas aplinkybes, jog pastarieji už automobilius mokėjo transporto priemonės pardavimo dokumentuose nurodytas kainas. Tai patvirtina toliau nurodomos nustatytos aplinkybės. Iš 10 paaiškinimus pateikusių 9 pirkėjų paaiškinimuose

nurodytos transporto priemonių įsigijimo kainos (*Inspekcijos pateiktos lentelės 1 stulpelyje nurodyti automobiliai Nr. 5, 25, 34, 73, 84, 108, 109, 110 ir 158*) akivaizdžiai skiriasi (yra daug mažesnės) nuo šių automobilių pardavimo kainos, nurodytos Pareiškėjo pateiktuose skelbimuose portale www.autoplius.lt. Iš mokesčių administratoriaus papildomai pateiktos lentelės duomenų (*Komisijai atlikus skaičiavimus*) matyti, kad minėtų 9 pirkėjų nurodyta automobilių įsigijimo kaina (Pareiškėjo apskaitos duomenys) sudaro tik 74 proc., 57 proc., 13 proc., 42 proc., 84 proc., 47 proc., 72 proc., 55 proc., 53 proc. šių automobilių kainos, nurodytos portale www.autoplius.lt. Sunkiai tikėtina aplinkybė, kad Pareiškėjas šiuos automobilius (9), kaip savo paaiškinimuose teigė pirkėjai, pardavė vidutiniškai tik už pusę kainos, juolab, kad skelbimuose nurodytos tų pačių automobilių kainos panašios į tuo metu rinkoje buvusias vidutines analogiškų transporto priemonių kainas. O vieno pirkėjo (iš 10) (*Inspekcijos pateiktos lentelės 1 stulpelyje nurodytas automobilis Nr. 149*), įsigijusio automobilį VOLVO XC90 (VIN kodas YV1CZ714671331614), paaiškiniame nurodytą nuo 6300 iki 6500 Eur įsigijimo kainą paneigia VĮ REGITRA duomenų bazėje esanti informacija, jog sandorio suma yra 7241 Eur (25001 Lt).

Vadinasi 10 pirkėjų paaiškinimuose (Pareiškėjo apskaitoje) nurodytas transporto priemonių įsigijimo kainas mokesčių administratorius turėjo galimybę palyginti ne tik su rinkos kainomis, tačiau ir su kitame informacijos šaltinyje – portale www.autoplius.lt paties Pareiškėjo nurodytomis ginčo automobilių pardavimo kainomis, t. y. pirkėjų paaiškinimuose nurodytas transporto priemonių kainas mokesčių administratorius paneigė panaudojęs informaciją iš kito šaltinio (internetinio portalo www.autoplius.lt duomenys). Pastarosios aplinkybės tik dar kartą patvirtina, jog Pareiškėjo automobilių prekyba vykdyta slepiant tikrąsias pardavimų kainas, siekiant išvengti mokesčių prievolių. Nustatęs akivaizdžius tų pačių transporto priemonių (9) kainų skirtumus, o vieno pirkėjo paaiškiniame nurodytą automobilio pardavimo kainą paneigęs VĮ REGITRA duomenų bazėje esančia informacija, mokesčių administratorius visiškai pagrįstai šių 10 automobilių pardavimo pajamas nustatė pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, o ne pagal pirkėjų paaiškinimuose nurodytas kainas.

Tačiau ginčo atveju pritartina Pareiškėjo pozicijai, jog mokesstinėje byloje nėra pateikta duomenų ir / ar informacijos šaltinių, kurių pagrindu būtų galima suabejoti dėl likusių 5 pirkėjų paaiškinimuose nurodytų kainų realumo ir sudarytų pagrindą mokesčių bazę, t. y. Pareiškėjo už 5 automobilius gautas pardavimo pajamas (*Inspekcijos pateiktos lentelės 1 stulpelyje nurodyti automobiliai Nr. 12, 24, 49, 139 ir 163*) nustatyti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Iš šių 5 paaiškinimus pateikusių 4 pirkėjų nurodytų įsigytų transporto priemonių kainų nėra galimybės palyginti su portale www.autoplius.lt paties Pareiškėjo nurodytomis kainomis, nes nebuvo rasti Pareiškėjo skelbimai apie šias transporto priemones (*Inspekcijos pateiktos lentelės 1 stulpelyje nurodyti automobiliai Nr. 12, 24, 49 ir 163*). O vieno (iš 5) pirkėjo paaiškiniame nurodyta transporto priemonės įsigijimo kaina 20343,37 Lt, kuris įsigijo automobilį VOLVO XC90 (VIN kodas YV4C2592761261565; *Inspekcijos pateiktos lentelės 1 stulpelyje nurodytas automobilis Nr. 139*), labai nedaug skiriasi (tik apie 10 proc.) nuo portale www.autoplius.lt Pareiškėjo patalpintame skelbime nurodytos šio automobilio pardavimo kainos 22788,48 Lt. Šiuo atveju, Komisijos nuomone, kai surinkti duomenys iš dviejų palyginamų šaltinių apie parduodamo automobilio (VOLVO XC90; VIN kodas YV4C2592761261565) kainą skiriasi tik apie 10 proc., mokesčių administratorius, nustatydamas pagrindą mokesčių bazei nustatyti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, neturėjo pakankamo pagrindo abiejuose šaltiniuose nurodytas šios transporto priemonės kainas atmesti ir remtis tik automobilio vidutine rinkos kaina. Ginčo atveju vertinant visus pirkėjų paaiškinimus kaip vieną iš tinkamų informacijos šaltinių ir paaiškinimuose nurodytos automobilio įsigijimo kainos nepaneigus kitais objektyviais (reprezentatyviais) įrodymais, mokesčių administratoriaus sprendimas mokesčių bazę apskaičiuoti dėl aukščiau nurodytų 5 transporto priemonių pagal įvertinimą negali būti pripažintas tinkamu ir pagrįstu, nors, atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais apskaičiavimais.

Atsižvelgusi į aukščiau nustatytas aplinkybes, Komisija konstatuoja, jog mokesčių administratorius nepagrįstai 5 transporto priemonių pardavimo pajamas (*Inspekcijos pateiktos lentelės 1 stulpelyje nurodyti automobiliai Nr. 12, 24, 49, 139 ir 163*) apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą ir nepagrįstai nuo šių pajamų apskaičiavo mokėtinus mokesčius (PM ir PVM) bei su jais susijusias sumas. Kadangi Komisija pati perskaičiuoti Pareiškėjui mokėtinų mokesčių negali, nes Komisijai mokesčių administravimo funkcija pagal MAĮ nuostatas nėra priskirta, Komisija, atsižvelgusi į MAĮ įtvirtintą Komisijos tikslą – objektyviai išnagrinėti mokesčių mokėtojo skundą ir priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą (MAĮ 148 str. 2 d.) bei vadovaudamasi administracinio proceso koncentracijos ir ekonomiškumo principais, 2018-12-11 kreipėsi į Inspekciją dėl Pareiškėjui mokesstinio patikrinimo metu apskaičiuotos mokesstinės prievolės (*PM ir PVM bei susijusių sumų*) perskaičiavimo, įvertinus, jog 5 fiziniai asmenys iš 15 asmenų Pareiškėjui už įsigytas transporto priemones mokėjo tiek, kiek nurodyta Pareiškėjo pateiktuose pardavimo dokumentuose.

Inspekcija 2018-12-12 pateikė Komisijai Pareiškėjo atliktus mokesstinės prievolės perskaičiavimus, įvertinus ir perskaičiavimus dėl PVM sumos, apskaičiuotos nuo eksportuotų 3 automobilių (*kaip minėta, šiuo klausimu mokesstinio ginčo neliko*), iš kurių matyti, kad už tikrinamąjį laikotarpį Pareiškėjui apskaičiuota sumokėti į biudžetą: 26874 Eur PVM, 5811,18 Eur PVM delspinigius, 8062 PVM baudą, 17169 Eur PM, 2980,70 PM delspinigius ir 5150 PM baudą.

Taigi, vietoj skundžiamu Inspekcijos sprendimu nurodymo Pareiškėjui sumokėti 30329 Eur PVM, 6347,55 Eur PVM delspinigius, 9098 Eur PVM baudą, 18064 Eur PM, 3135,25 Eur PM delspinigius ir 5419 Eur PM baudą, Komisija sprendimu nurodo sumokėti 26874 Eur PVM, 5811,18 Eur PVM delspinigius, 8062 PVM baudą, 17169 Eur PM, 2980,70 PM delspinigius ir 5150 PM baudą.

Pareiškėjas prašo jam skirtas baudas sumažinti iki minimalaus 10 proc. dydžio.

MAĮ 140 str. nustatyta, kad asmenims, pažeidusiems mokesčių įstatymus, baudos skiriamos pagal pažeidimo padarymo metu galiojančius teisės aktus. Baudos skyrimo taisyklės yra įtvirtintos MAĮ 139 str. 1 dalyje, kurioje numatyta, jog jei mokesčių administratorius nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo <...> ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokesį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų minėtos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą.

MAĮ detaliam nenustato, kaip turėtų būti mažinamas ar didinamas baudos dydis vertinant normoje nurodytas aplinkybes, todėl būtina atsižvelgti į LVAT formuojamą praktiką. LVAT teisėjų kolegija administracinėje byloje Nr. A-261-214/2008, atsižvelgusi į Konstitucinio Teismo 2004-01-26 nutarime nurodytus baudų dydžio nustatymo principus, padarė išvadą, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytos baudos vidurkis (*2008-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-261-214/2008*). Kaip pažymėjo LVAT, skiriant baudą asmeniui, individualizuojant jos dydį, privaloma atsižvelgti į atsakomybę lengvinančias bei sunkinančias aplinkybes, kurias lemia pažeidimo pobūdis (*LVAT 2010-12-06 nutartis adm. byloje Nr. A438-1117/2010*). Taigi skiriamos baudos dydis priklauso nuo visų kompleksiskai vertinamų su konkrečiu atveju susijusių minėtų aplinkybių, o esant atsakomybę didinančių ir mažinančių aplinkybių pusiausvyrai (ar tokių aplinkybių nesant), skiriamas įstatyme nustatytos minimalios ir maksimalios sankcijos vidurkis (*taip pat žiūrėti: 2010-06-04 nutartį adm. byloje Nr. A575-916/2010; 2010-06-30 nutartį adm. byloje Nr. A442-884/2010; 2010-11-29 nutartį adm. byloje Nr. A438-1546/2010*).

Komisija konstatuoja, kad Klaipėdos AVMI sprendimu, skirdama Pareiškėjui baudas nurodė, kad ginčo byloje egzistuoja tiek atsakomybę lengvinančios, tiek sunkinančios

aplinkybės. Lengvinančioms yra priskirtina patikrinimo metu nustatyta aplinkybė, jog Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimui reikalingus dokumentus, o sunkinančiomis yra pripažįstamos patikrinimo metu nustatytos aplinkybės, kad Pareiškėjas netinkamai vykdė jam teisės aktų nustatytas pareigas apskaičiuoti teisingai privalomus mokėti mokesčius, apskaitos dokumentuose fiksuodamas ne visas gautas pajamas, o tik dalį jų, nuslėpė dalį pajamų, dėl ko mokesčių bazė apskaičiuota pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, pažeidimas buvo ne vienkartinis ar atsitiktinis, o sąmoningas, buvo daromas pakankamai ilgą laikotarpį.

Įvertinus tiek Pareiškėjo, tiek mokesčių administratoriaus argumentus minėtu aspektu, teigtina, jog šiuo nagrinėjamu atveju buvo nustatyta tiek aplinkybių sunkinančių Pareiškėjo atsakomybę, tiek ir ją švelninančių. Nenustatyta, jog švelninančių aplinkybių būtų buvę daugiau ir suponuojančių mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą. Atsižvelgus į tai, nebuvo ir teisinio pagrindo skirti Pareiškėjui nei maksimalaus, nei minimalaus GPM ir PVM įmokų baudos dydžio. Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjui teisėtai bei pagrįstai paskirtos 30 proc. dydžio baudos, kurios ir paliktinos galioti, kaip visiškai atitinkančios MAĮ 139 str. 1 dalyje numatytas nuostatas, ypač įvertinus aplinkybes, kad mokesčių administratorius mokesčio bazę Pareiškėjui apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikydamas MAĮ 70 str. nuostatas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2018-06-15 sprendimą Nr. 69-65 ir vietoj nurodymo Pareiškėjui sumokėti 30329 Eur PVM, 6347,55 Eur PVM delspinigius, 9098 Eur PVM baudą, 18064 Eur PM, 3135,25 Eur PM delspinigius ir 5419 Eur PM baudą nurodyti Pareiškėjui sumokėti 26874 Eur PVM, 5811,18 Eur PVM delspinigius, 8062 PVM baudą, 17169 Eur PM, 2980,70 PM delspinigius ir 5150 PM baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė